

καλίσθην τὸν αἰγυμάλιωτον χύνοντα ἀφθονα δάκρυα χαρᾶς καὶ χαίρεινόντα ἐγκάρδιως δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς ἀρπαγᾶς του! Κατὰ τὴν ἐπάνοδον μετ' ἐξέφρασε εὐγνωμοσύνην βεβκιώσας με μετὰ τινος ὑπερηφανεῖας ὅτι οἱ λησταὶ τὸν ἐπεριπορήθησαν πολὺ καὶ ὅτι τὸ βιολί του εἶχε μαγεύσει τοὺς ἀγρίους αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἂν καὶ ἄγριοι κατὰ τὴν γνώμην του ἦσαν πολὺ καλὰ παιδιὰ.

Μετὰ τινος ἡμέρας πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἀπελευθερώσεώς του προσέφερκ γυμνα. — Ἐλάτε τευ εἶπον νὰ σὰς παρουσιάσω μερικὸς φίλους προσκεκλημένους μου. Ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ ἀνόσκελα πρὸ τῶν ἐξ φίλων μου ληστῶν, οἱ ὅποιοι τοῦ ἔτεινον τὸ χέρι. Μὲ τὴ καλή του ὁμῶς καρδιά μᾶς ἐσυγχώρησε ὅλους.

Καὶ τώρα εἰς τὸ συμπέρασμα.

Ὁ καλλιτέχνης αὐτὸς ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους ὅπου καὶ ἐγὼ μετ' ὀλίγον τὸν ἠκολούθησα, χωρὶς νὰ συναντηθῶμεν πλέον ἐπὶ ἐννέα ὀλόκληρα ἔτη.

Τὸν παρασμένο χειμῶνα περιπλανώμενος εἰς τὰ βουλεδάρτα καὶ μὴ γνωρίζων πῶς νὰ περάσω τὴν βραδυὰ μου παρετήρησα τυχεῖως πρόγραμμα μικροῦ θεάτρου ἀγγέλον τὴν ἐναρξίν τῶν παραστάσεων διὰ νέου λυρικοῦ ἔργου. Παντοῦ καὶ ὡς διευθυντῆς καὶ ὡς συνθέτης ἀνεγρόφετο μὲ μεγάλα γράμματα τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλοτε φίλου μου «Φαίνεται ὅτι οἱ καιροὶ ἀλλάξαν» ἐσεῖρήθη, «ὦ! ἐπέτυχε!» Φυσικὰ μὲ κατέλαβε ἐπιθυμία νὰ ἴδω τὸ ἔργον καὶ νὰ ἐπανῆδω αὐτόν. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν μου ὑψοῦτο ἡ αὐλαίκα. Ἐπεφυλάχθη νὰ τὸν ζητήσω εἰς τὸ πρῶτο διάλειμμα. Ἐκίθισα εἰς τὴν θέσιν μου καὶ ἤνοιξα τὸ πρόγραμμα, ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ὁποίου παρετήρησα τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ διευθυντοῦ καὶ κάτωθεν ταύτης μεταξὺ ἄλλων βιογραφικῶν λεπτομερειῶν ἀνέγνωσα κατὰ λέξιν τὰ ἐξῆς. «Κατὰ μίαν καλλιτεχνικὴν περιοδείαν του ἐν Ἑλλάδι συνελήφθη ἀπὸ συμμορίαν φοβερῶν ληστῶν, κατῴρθωσε δὲ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του διὰ τῆς γενναίας συνδρομῆς τῶν ἀναριθμητῶν φίλων του, οἱ ὅποιοι συνέλεξαν τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν λύτρων ἐξ 100.000 φρ».

Τὸν εἶδον εἰς τὸ διάλειμμα, μὲ ἐδέχθη πλήρης χαρᾶς: «Ψευτάκι» τοῦ λέγει δεικνύων τὴν ἐν τῷ προγράμματι βιογραφίαν του.

— «Σεῦτ!» ἀπήντησε «οὔτε λέξι σὲ πραρακαῶ! μόνον οἱ δύο μὲς τὸ ξέρουμε στὸ Παρίσι. Ἦ ρεκλάμα βλῆσεις!»

ΕΙΡΗΝΗ Μ*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ἐὲ μιὰ γυαλίτη

Στὰ γαλανὰ ματάκια σου τὶ θέλοντ τὰ γυαλίτια ;
 Σὲ τέτοιον ἄμωφο οὐρανὸν ταιριάζουν σιννεφάνια ;
 Ἐοὺ ποῦ βρίζεις τὰ γυαλιὰ σ' ἄβη τὴ γειτοριά σου,
 Πῶς τώρα μόνη τᾶβαλες στὰ μάτια τὰ δικὰ σου ;

ΧΡ. ΕΣΠ.